

der er meget kritik fra statsministerens side i forhold til de amerikanske allierede.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg kan forsikre hr. Trøjborg om, at hvis jeg er i stand til at lære noget af tidligere begåede fejltagelser, så er jeg absolut den første, der gør det, det kan jeg godt sige til hr. Trøjborg. Jeg har bare ikke hørt hr. Jan Trøjborg eller andre Socialdemokrater pege på noget konstruktivt alternativ til f.eks. at få lukket terrorreden i Falluja.

Kl. 14.00

Jeg synes, jeg hørte hr. Jan Trøjborg sige, at det var en fejl, at amerikanerne ikke havde sendt flere soldater til Irak. Det lyttede jeg mig til før. Det er dog ganske interessant. Jeg har jo forstået, at Socialdemokraterne herhjemme har været skeptiske over for – i første omgang i hvert fald – at vi overhovedet havde soldater i Irak. Jeg kvitterer positivt for, at Socialdemokraterne nu bakker op om fortsat tilstedeværelse, men det er da tankevækkende så at høre en kritik af, at amerikanerne ikke har endnu flere soldater i Irak, når man selv er skeptisk over for at være der.

Det er der, jeg siger at kæden hopper af; der er ikke rigtig peget på noget fremadrettet, konstruktivt fra Socialdemokratiets side.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen): Så er det hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstod på statsministerens sidste svar, at han gerne ville have mulighed for at blive kloge og lære af eventuelle fejl. Der vil jeg godt sige, at det tror jeg forudsætter, at statsministeren ikke hidser sig op, men bevarer besindelsen, når han skal svare, for ellers tror jeg, at indlærings- evnen er meget stærkt reduceret.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, og nu håber jeg så, at det ikke udarter til et personligt angreb på min ringe person: Er det statsministerens opfattelse, at situationen i Irak har ført til mere eller mindre terror? Anerkender statsministeren den CIA-rapport, der siger, at terroren er steget voldsomt med baggrund i begivenhederne i Irak, eller synes statsministeren som feltherre, at det er lykkedes? Det er jo det afgørende spørgsmål: Er der mere eller mindre terror?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Det er et sjovt spørgsmål at stille, for enhver kan jo se, at efterhånden som vi nærmer os de afgørende situationer, hvor man skal tage stilling til den fremtidige magtfordeling i Irak, f.eks. de næste valg, så optrappes terrorvirksomheden i Irak, simpelt hen fordi der er terrorgrupper, der er fundamentalistiske grupper, som ønsker at stoppe processen frem mod valg. Og derfor: Jo tættere man kommer på valg, desto mere optrapper de deres terroraktiviteter.

Igen er det tankevækkende, at hr. Villy Søvndal hele tiden har meget, meget, meget nemmere ved at se situationen fra terroristernes synspunkt end fra den internationale koalitions synspunkt. Jeg siger det uden at anklage hr. Villy Søvndal for at støtte terroristerne, for selvfølgelig gør hr. Villy Søvndal ikke det, men det er da bare mærkeligt, at hr. Villy Søvndal hele tiden bruger alt sit krudt – undskyld, at jeg bruger det udtryk i hr. Villy Søvndals tilfælde – på at angribe den internationale koalition i stedet for at angribe de terrorister, der er årsag til drabene på civile.

Villy Søvndal (SF):

Der synes jeg, statsministeren faldt i igen på trods af mit forsøg på at retlede ham. Han faldt i i stedet for at reflektere over, om det ikke er, fordi man har startet en krig, hvor alle begrundelserne var forkerte, og det er i dag ikke noget, vi tror, det er noget, vi ved; en krig, der med Kofi Annans ord var ulovlig, og det er ikke noget, vi tror, det er noget, vi ved. Vi kan konstatere, at det er gået frygtelig galt i den krig, som statsministeren tog et meget personligt ansvar for.

Det er gået galt i forhold til antallet af civile dræbte; det er gået galt i forhold til terroren, som er eksploderet i et omfang, som jeg tror selv ikke statsministeren havde forudset.

Der synes jeg egentlig, hvis statsministeren evnede at lære, at han så skulle overveje med sig selv: Var det ikke fuldstændig forkert, det, som jeg var en af nøglepersonerne i at få startet den gang, nemlig en krig, der på samtlige punkter har betydet, at forholdene er værre?

Det er også det, den danske befolkning siger. Fra at der var en vis opbakning, er der et stigen- de antal danskere, der siger: Det er så oplagt, at statsministeren ikke evner at lytte i denne her sag. Er det ikke dumt af statsministeren?